

# Sobota 7. týždňa v Cezročnom období

Rozjímania na sobotu 7. týždňa  
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Božie  
kráľovstvo patrí tým, ktorí sú  
ako deti; cesta duchovného  
detstva; stať sa ako deti si  
vyžaduje zrelosť.

01.03.2025

V JEŽIŠOVÝCH ČASOCH bolo  
normálne, že predstavení synagógy  
požehnávali deti; rovnako to bolo  
medzi rodičmi a deťmi alebo medzi  
učiteľmi a žiakmi. Ľuďom, ktorí

počúvali Pána, sa teda zdalo prirodzené, že prinášali svoje deti k Majstrovi, aby ich vzal na ruky a požehnal ich. Učeníkom sa však toto dobré gesto zdalo nevhodné. Možno si mysleli, že ide o vyrušovanie, ktorému sa treba vyhnúť, a preto sa rozhodli pokarhať tých, ktorí sa pokúšali priblížiť ku Kristovi.

Evanjelium nám hovorí, že „keď to Ježiš videl, namrzený im povedal: „Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň“ (Mk 10, 14-15).

Musíme mať na pamäti, ako sa v staroveku pozeralo na deti: sotva sa s nimi počítalo, nikomu by nenapadlo, že sa dá učiť od malého dieťaťa. Na druhej strane, „aké dôležité je dieťa pre Ježiša! Určite by sa dalo povedať, že evanjelium je hlboko preniknuté pravdou o dieťati. Mohlo by sa dokonca celé evanjelium čítať ako

*evanjelium dieťaťa. Ved' čo znamená: Ak sa nezmeníte a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva?* Nepostavil Ježiš dieťa ako vzor aj pre dospelých? V dieťati je niečo, čo nikdy nemôže chýbať tým, ktorí chcú vstúpiť do nebeského kráľovstva. Do neba pôjdu tí, ktorí sú jednoduchí ako deti, ktorí sú ako ony plní dôvernej oddanosti a sú bohatí na dobrotu a čistí“<sup>[1]</sup>.

Svätý Josemaría radil nasledovné: „Nechci byť dospelým. — Bud' dieťaťom, stále dieťaťom, aj keď už zomieraš na starobu. — Keď sa dieťa potkne a spadne, nikto sa nečuduje... a otec sa ponáhľa, aby ho zdvihol. No keď sa potkne a spadne starší, prvou reakciou je smiech. — Niekedy, keď táto prvá reakcia prejde, smiech ustúpi súcitu. — Starší však musia vstávať sami. Tvoja každodenná smutná skúsenosť je plná zakopnutí a pádov. Čo by sa s tebou stalo, keby si nebol stále viac dieťaťom? Nechci byť

dospelý. Buď dieťaťom, aby ťa ruka  
tvojho Boha Otca zdvihla vždy, keď sa  
potkneš a spadneš“<sup>[2]</sup>.

---

„SME V STOROČÍ VYNÁLEZOV,“  
napísala svätá Terézia z Lisieux na  
konci 19. storočia. „V súčasnosti sa už  
netreba namáhať so zdolávaním  
schodov: v domoch bohatých je  
výhodnou náhradou výťah. Aj ja by  
som rada našla výťah, ktorý by ma  
vyszvihol k Ježišovi, pretože som  
príliš malá na to, aby som vyliezla po  
ťažkom rebríku dokonalosti. Preto  
som hľadala vo svätých knihách  
nejaký údaj o výťahu, predmete  
mojej túžby, a čítala som tieto slová z  
úst Večnej Múdrosti: *Kto je malý, nech  
príde ku mne* (Pr 9, 4)“<sup>[3]</sup>.

Spraviť sa malým: Boh dal svätej  
Terézii od Dieťaťa Ježiša objaviť túto  
cestu k svätosti. „Vždy som si želala

byť svätou,“ napísala pri inej príležitosti. „Ale žiaľ, keď sa porovnávam so svätými, vždy zistím, že medzi nimi a mnou je rovnaký rozdiel ako medzi horou, ktorej vrchol sa stráca na oblohe, a tmavým zrnom, po ktorom kráčajúci šliapu, keď idú. Ale namiesto toho, aby som sa nechala odradiť, som si povedala: Boh nemôže vzbudzovať nesplniteľné túžby, preto napriek svojej malosti môžem túžiť po svätosti“<sup>[4]</sup>.

Podobné skúsenosti mal vo svojom živote aj svätý Josemaría, hoci s inými odtieňmi a prízvukmi. V knihe Cesta venuje početným úvahám celú kapitolu pod názvom „Duchovné detstvo“. Zakladateľ Opus Dei sa vždy videl pred Bohom ako dieťa, ako nedostatočný nástroj, ktorý sa však cítil bezpečne v náručí svojho nebeského Otca: „Moja modlitba bola za každých okolností tá istá, len niekedy mávala iné zafarbenie. Napríklad som vravel: Pane, ty si ma

poslal práve sem, ty si mi zveril to či ono a ja ti dôverujem. Viem, že si môj Otec a vždy som pozoroval, že malé deti sú si úplne isté svojimi otcami“<sup>[5]</sup>.  
A ešte radil: „Nech ste čo najviac deťmi! Čím viac, tým lepšie (...)  
Podporujte v sebe hlad a túžbu byť ako deti. Verte, že je to ten najlepší spôsob, ako poraziť pýchu. Verte, že je to jediný prostriedok, ako môže byť naše konanie správne, veľké, božské“<sup>[6]</sup>.

---

„CESTA DETSTVA. — Odovzdanie sa. — Duchovné detstvo. — Toto všetko nie je akýsi nezmysel, ale pevný a dôkladný kresťanský život“<sup>[7]</sup>. Stať sa pred Bohom dieťaťom nemá nič spoločné so sentimentalitou alebo detinskosťou, ale „si vyžaduje pevnú vôľu, osvedčenú zrelosť, húževnatú a otvorenú povahu“<sup>[8]</sup>. Život detstva „predpokladá živú vieru v Božiu

existenciu, praktické odovzdanie sa do jeho moci a milosrdenstva, dôverné utiekanie sa k Prozreteľnosti toho, ktorý nám dáva svoju milosť, aby sme sa vyhli každému zlu a dosiahli každé dobro“<sup>[9]</sup>.

Človek, ktorý sa vydáva na túto cestu, musí prispôbiť svoje srdce na prijatie Božích darov a osvojiť si čnosti dieťaťa, ktoré sa dosahujú takto: „odmietnuť pýchu, pocit sebestačnosti; uznať, že sami nič nedokážeme, pretože potrebujeme milosť a posilu od nášho Otca Boha, aby sme sa naučili kráčať a vytrvať na ceste. Byť malým si vyžaduje odovzdať sa tak, ako sa odovzdávajú deti, veriť tak, ako veria deti, a prosiť tak, ako prosia deti“<sup>[10]</sup>.

„Toto všetko sa naučíme, keď sa budeme stýkať s Máriou. Úcta k Panne Márii nie je niečo zmäkčilé ani slabošské: je to útecha a radosť, ktorá naplňa dušu v takej miere, v akej si

vyžaduje hlboké a plné praktizovanie viery, ktoré nás vedie vyjsť zo seba samých a vložiť svoju nádej do Pána (...). Keďže Mária je Matkou, jej uctievaním sa učíme byť deťmi“<sup>[11]</sup>.

---

<sup>[1]</sup> Svätý Ján Pavol II, *List deťom*, 13-XII-1994.

<sup>[2]</sup> Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 870.

<sup>[3]</sup> Svätá Terézia z Lisieux, *Historia de un alma*, Manuscrito C, 2v. 3r.

<sup>[4]</sup> *Ibid.*

<sup>[5]</sup> Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 143.

<sup>[6]</sup> *Ibid.*, bod 147.

<sup>[7]</sup> Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 853.

<sup>[8]</sup> Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*, bod 10.

<sup>[9]</sup> Benedikt XV, *Príhovor*, 14-VIII-1921.

<sup>[10]</sup> Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 143.

<sup>[11]</sup> *Ibid.*

.....

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/article/sobota-7-tyzdna-v-  
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sobota-7-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (23.03.2026)